

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év szeptember hó 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

***VÉGZÉST:***

A testi sértés bűntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 11.B.539/2009/19. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy az ítélet bevezető részében 2011. október 7. napját is feltünteti tárgyalási napként.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

***INDOKOLÁS:***

A Fővárosi Törvényszék a 2012. február 3. napján kihirdetett 11.B.539/2009/19. számú ítéletével a vádlottat testi sértés bűntette (Btk.170.§.(1)(6) bekezdés I. fordulata) miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett ítéletében a járulékos kérdésekről - az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről - is.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.461/2012/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával lefolytatott bizonyítási eljárásban megalapozott tényállást állapított meg.

A tényállás személyi részét azonban kiegészítendőnek tartotta a vádlott beszámítási képességére vonatkozó adatokkal, azokat az indokolás 10. oldal utolsó előtti bekezdéséből átemelve.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges körben eleget tett az indokolási kötelezettségének, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

Nem tévedett a büntetés kiszabásakor sem, mert a törvényi minimumot alig meghaladó tartamú fő-és mellékbüntetés méltányos, annak további enyhítésére, a végrehajtás felfüggesztésére a fellebbviteli főügyészség nem látott okot.

Indítványozta, hogy az ítéletábra tanácsülésen bírálja el a védelmi fellebbezéseket.

A másodfokú bíróság 2012. május 8. napján tájékoztatta a vádlottat és védőjét a tanácsülésen történő elbírálásról.

A vádlott és védője ezt a tájékoztatást kézhez vették, és 8 napon belül nem kérték nyilvános ülés, vagy tárgyalás kitűzését az ügyben.

Tekintettel a fentiekre a másodfokú bíróság a védelmi fellebbezéseket a Be.360.§.(4) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el.

A fellebbezések nem alaposak.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be.348.§.(1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte, az általa megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ismeretlen helyen tartózkodó 1. számú tanú, tanú1 és tanú2 tanúk, és az időközben elhunyt sértett vallomását a Be.296.§.(1) bekezdés a/ pont I. fordulója alapján felolvasással tette a tárgyalás anyagává.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, de az a Be.352.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján pontosításra, kiegészítésre szorul.

- A vádlott elmeállapotára vonatkozó szakértői megállapításokat az ítélet 10. oldal 4. bekezdéséből - egyetértve a fellebbviteli főügyészség átiratával - átemeli az ítélet 2. oldal 5. bekezdését követő helyre, a vádlott korábbi büntetésére vonatkozó adatok után a Be.258.§.(3) bekezdés b/ pontjában foglaltakra tekintettel.

- A vádlott előélete kapcsán az ítélet 2. oldal 5. bekezdésében írtakat a másodikként megjelölt elítélésénél annyiban egészíti ki, hogy az elsőfokú bíróság ügyszáma 11.B.35.096/1989/53. volt.

- Ugyanezen bekezdés után rögzíti még a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján azt is, hogy a cselekményt követően őt a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 18.B.IX.80.602/2008/9. számú ítéletével, amely a Fővárosi Bíróság 29.Bf.6334/2009/5. számú határozata folytán 2009. október 16. napján emelkedett jogerőre, a 2007. március 10. napján elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt 30 nap közérdekű munkára és 2 év járművezetéstől eltiltásra ítélte.

- A tényállást a 2. oldal utolsó előtti bekezdésében annyiban pontosítja, hogy a cselekmény elkövetésére 16 óra 16 perckor került sor. (105. sorsz. rendőri jelentés a biztonsági kamera felvételeinek megtekintéséről)

Az így kiegészített és pontosított tényállás már hibamentes, a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapult, így az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Megjegyzendő, hogy a másodfokú eljárásban a tényállást már nem érte fellebbezési támadás.

Az elsőfokú bíróság a szükséges körben eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, illetve melyeket miért vetett el.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében iratszerűen mutatta be a rendelkezésére álló bizonyítékokat, az annyiban szorul pontosításra, hogy az ítélet 10. oldal 3. bekezdésében az igazságügyi orvosszakértői vélemény a sérülés tényleges gyógytartamát 4-6 hétben jelölte meg (nyom. ir. 259. oldal, orvosszakértői vélemény). A tényállásban ezt az elsőfokú bíróság egyébként helyesen rögzítette.

A bizonyítékok összegző értékelését az ítélet 11. oldala tartalmazza.

Ebből ki kell emelni, hogy a vádlott elismerte a sértettel történt dulakodást, azt is, hogy őt megütötte, de tagadta, hogy a szúrt sérülést ő okozta volna.

A sértettel történt dulakodást a vádlott társaságában lévő személyek, tanú1 és tanú2 tanúk nyilatkozata is megerősítette.

Erről lényegében egyezően vallottak a történetek kívülálló szemtanúi is, tanú3 kivételével, aki a tárgyaláson is úgy emlékezett, hogy a sértett bántalmazásában nemcsak a vádlott, de a társaságában lévő fekete kabátos férfi - tanú1 - is részt vett. Ezt a vallomást azonban nem erősítette meg egyetlen kívülálló tanú vallomása sem, és a biztonsági kamera felvételei is cáfolták.

Így helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a sértettel a vádlotton kívül senki más nem került konfliktusba, a bántalmazásban más személy nem vett részt.

A sértett szúrt sérülését a vádlotti bántalmazást követően azonnal észlelték a sörözőben tartózkodó személyek, ezért hozzá mentőt hívtak.

Ezekből a tényekből logikus következtetést vont le az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a sértett szúrt sérülését kizárólag a vádlott okozhatta.

Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy több kívülálló szemtanú is - így tanú4, tanú5, tanú1 - kést látott a vádlott kezében. Még a tanú2 is úgy nyilatkozott a nyomozás során - megtekintve a biztonsági kamera felvételét -, hogy azon ő áll a vádlott háta mögött, és fogja azt a kezét, amiben a kés van.

Az a vádlotti vallomás, de az 1. számú tanú és a tanú6 vallomása alapján is megállapítható volt, hogy a vádlott a cselekménykor maga is megsérült a bal keze hüvelykujjánál.

Ezt megerősítette a szakértő véleménye is, mivel a vádlott által akkor viselt dzseki jobb ujj bélésén, a jobb zseb magasságában az oldalán vérszenyeződést mutattak ki, amely a vádlottól származott.

A vádlottól lefoglalt késen ugyan a vérkimutatás negatív volt, de a markolatán és a pengéjén csekély mennyiségben a vádlott DNS-e volt kimutatható.

Nem kifogásolható az az elsőbírói mérlegelés, ami a fentiek alapján ezt a lefoglalt kést tekintette az elkövetés eszközének.

A fenti bizonyítékok a másodfokú bíróság álláspontja szerint is olyan zárt logikai láncot alkotnak, amelyek egy irányba a vádlotti felelősség megállapítása irányába mutatnak, és kizárják a másként történés lehetőségét.

Ilyen bizonyítékok alapján a cselekmény elkövetését a másodfokú bíróság is bizonyítottan látta.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény minősítése is.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottat testi sértés okozására irányuló egyenes szándék vezette. Akkor azonban, amikor a sértettet a kezében tartott késsel egy esetben a mellkas mellső felszínének bal oldalán megszurta, a célzott testtájékból, az alkalmazott eszközből következően a tudatában fel kellett, hogy merüljön az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetősége, és ebbe belenyugodva cselekedett.

Az elsőfokú bíróság szinte teljes körűen felsorolta a büntetés kiszabása során értékelhető körülményeket, és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

További súlyosító körülményként kell értékelni, hogy a vádlott az ellene ittas járművezetés vétsége miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt követte el a cselekményt.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott, a törvényi minimumhoz közeli tartamú szabadságvesztés, és az ezzel arányos tartamú közügyektől eltiltás kellően igazodik a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott alanyi bűnösségi fokához.

Ez a büntetés szükséges a büntetési célok eléréséhez, annak lényeges enyhítését a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak.

A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéhez kapcsolódó jogszabályi hivatkozást annyiban kell pontosítani, hogy a vádlott a Btk.47.§.(2) bekezdés II. fordulata értelmében bocsátható feltételes szabadságra.

A járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseket a másodfokú bíróság törvényesnek találta.

Tekintettel a fentiekre, a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 11.B.5397/2009/19. számú ítéletét a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet bevezető részében az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni tárgyalási napként 2011. október 7. napját, így a bevezető részt ennyiben pontosítani kellett.

Budapest, 2012. év szeptember hó 12. napján

***Máziné dr.Szepesi Erzsébet*** sk.  
a tanács elnöke

***dr.Magócsi István*** sk  
előadó bíró

***Zólyominé dr.Törő Erzsébet*** sk.  
bíró

A Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.158/2012/5. számú végzése folytán a Fővárosi Törvényszék 11.B.539/2009/19. számú ítélete 2012. szeptember 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2012. év szeptember hó 12. napján

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet*** sk.  
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

Moncz Tímea  
tisztviselő